

Čo Hattala zahatal

Kde bol(el)o, tam bol(el)o, boli raz jedny hlásky, ktoré spôsobujú žiakom veľký hlavybôľ. Že prečo? Lebo ich vyzývajú raz po nich písať jotu a raz ypsilon. Žiaci pri tom veru od nudy nezívajú.

No len si zoberte napríklad také bidlo. Babkine sliepky majú bidlo priamo vo svojom bydle, čo je ich obydlie a to je kurín, v ktorom bývajú aj kury. No ako k tomu príde taký chudák žiak začiatočník? Samá výnimka! A to len kvôli roztopašnému vyvádzaniu na výnimky nenásytných obojakých spoluhlások.

Raz to už istý žiak Ryžák Rizotný nevydržal. Vyhlásil im vojnu. Ryžákov otec, inak pôvodom Stupafčan, zarábala nevídané milióny - napriek kríze ryžoval a ryžoval a hrýzol pritom rizek. Že prečo rizek? Lebo bol ze Záhorá a k pravopisu mal kritický vzťah.

A tak jedného dňa Ryžák, ktorého mozog nepokrývalo veľa brázd, vypustil do vzduchu drahý zázračný prášok, ktorý kryštalizoval celú sychravú jeseň, kedy obojaké spoluhlásky vycestovali na svoju obvyklú dovolenku ku korytu Korytnice, kde mali prepychový hotel s prebytkom zbytočného nábytku. To bolo jediné obdobie v roku, kedy sa ukryli pred svetom a užívali si voľno po celoročnom vymýšľaní výnimiek. Dokonca tam nečítali ani noviny a nesledovali vysokorýchlostný a ani nízkorýchlostný internet.

Medzitým vydesení ľudia sledovali, ako sa všetky ypsilony prepísali na joty... Dokonca sa prepísal aj ypsilon, ktorý pyšne svietil vo výnimkovej centrále obojakých spoluhlások v priemyselnej zóne na Myjave! A to všetko len kvôli Ryžákovmu roztoku! Strašné pomyje!

Odteraz už Rižák Rizotný (v krstnom mene s jotou!) sa dosypal s výskotom do školy a vyziapaval: „Hurrrrááá! Môj kryštál funguje! Odteraz žiadne diktáty! Zvíťazil som nad obojakáčmi!“

Tešil sa však predčasne a ani si nedomyslel, že týmto vyzval ním prezývaných „obojakáčov“ do odvetnej bitky. Keď sa obojaké spoluhlásky vykotúľali z prepychového jesenného sídla pri koryte Korytnice, znovu sa vybrali do roboty na Myjave. Už z diaľky si bystré B všimlo, že tu niečo nesedí.

Vykričlo: „Bratia, zdá sa mi, že si z nás niekto chce vystreliť! Vidíte? Náš ypsilon zmizol! Nechali nám iba jotu! Je koniec s vymýšľaním krkolomných vybraných slov! Budeme nazamestnané! Máme po výplatách!“

Podobne lamentovalo aj pesimistické P. No vždy veselé V ich začalo tíšiť a vymaľovalo im pred očami východisko: „Použijeme náš detektívny mikroskop a vypátrame vírusovú chemikáliu!“

Po dlhých mesiacoch pátrania vysnorili Rizotného kryštál a vymysleli nevyzmyškateľný atrament, ktorý nedokázal vymazať ani Rižákov, pardon Ryžákov roztok. Ním sa budú písať nové knihy a dokonca je použiteľný aj na harddiskoch najmodernejších technických vymožeností ako anitivírus.

Obojaké spoluhlásky zase začínali byť lenivé a nepozorné. Realistické R do nich raketovou rýchlosťou rýpalo: „Nezaspíte na vavrínoch! Máme síce

atrament, ale to môže byť len krátkodobý triumf. Stále je tu Ryžák, ktorému sa vôbec nepozdáva znovu prepísaný ypsilon v jeho mene! Musíme mu zabrániť vo vyvíjaní dokonalejšieho kryštálu!“

Ale ako na to?

Zazobanému Z a jeho sykavému a syčavému spoločníkovi S sa podarilo vysnoriť a vyšťúrať pozoruhodného šťúra, teda Štúra. Prehovárali ho, podplácali, presviedčali, šťuchali ba i šťúrali doňho, aby prestal kolaborovať s Rižákom a jeho filozofiou: píš ako počuješ a všade pichni joťáka.

Štúr sa však neznížil k takémuto činu, ale špinavú prácu hod(ž)il Hodžovi a Hattalovi. Tí sa spriahli s nebezpečnou etymologickou sektou, ktorá im zaplatila kariéru aj celú reformu.

A tak Hodža zahod(ž)il a Hattala zahatal prístup k fonetickej slovenčine!

Za obojako-jotovo-ypsilonovú slovenčinu teda „vd'áčime“ nehanebne usilovným obojakáčom - alebo obojačákom(?)...

Samuel Švec, 13 rokov
SŠ, Novohradská, Bratislava
Cena poroty